

Παρεμβατικά Προγράμματα για την προώθηση της ισότητας των δύο φύλων ΕΠΤΕΑΕΚ ΙΙ

«Αντρικά και γυναικεία πρότυπα μέσα από τον κινηματογράφο»

1^ο Τ.Ε.Ε. ΕΥΟΣΜΟΥ

Διευθυντής : Νικηφόρος Μαραγκουδάκης

Τμήματα στα οποία έγινε η παρέμβαση:

Β' κύκλος Β. μικροβιολόγων (Β.Ι.Β.Ε.) και Β' κύκλος Β. βρεφονηπιοκόμων

Υπεύθυνες καθηγήτριες

Γεωργία Κοκκώνη - Ελένη Ηλιοπούλου

Κινηματογράφος ή Cinema ή Movies

Τα μυστικά του σινεμά

Είναι σαν της ποιήσεως τη μαγεία

Είναι σαν ποταμός που ρέει

Εικόν εικόν και άλλες εικόνες

Κ' αίφνης - διακοπή

Cut! Cut! Coupez!

Παρών και ο clackman κάθε τόσο,

Κ' έπειτα πάλι ο ποταμός

Κ' έπειτα πάλι εικόνες

Και ουδέποτε χάνεται ο ειρμός

Όχι στο νόημα μα στη μαγεία

Όσο και αν ρέουν τα καρέ

Βωβού ή ομιλούντος

Σαν ποταμός που ρέει

Ή σαν κορδέλα που εκτυλίσσεται

Φθάνει να ρέει η κάθε εικόνα

Με άκραν συνέπειαν στον εαυτό της

Φθάνει να ζει πλήρη ζωή η κάθε μία.

Τα μυστικά του σινεμά

Δεν είναι στο νόημα μα στην

αλήθεια που έχουν

Τα ορατά οράματα κινούμενα

μπροστά μας

Παράλογα ή λογικά.

Τα μυστικά του σινεμά

Είναι και αυτά εικόνες.

Ανδρέας Εμπειρίκος

Εισαγωγή

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από έναν κόσμο, όπου τα όριά του με την **εικόνα** είναι σχεδόν ανύπαρκτα. Η εικόνα καταλαμβάνει όλο και περισσότερο την προνομιακή θέση που κατείχε μέχρι τώρα ο **λόγος** . Είναι το πέρασμα σε μια νέα εποχή , στην οποία αναπτύσσεται ένας άλλος κώδικας επικοινωνίας, της γλώσσας των εικόνων.

Ο κινηματογράφος, είναι μια διαδικασία παραγωγής εικόνων και νοημάτων. Παράλληλα είναι μια μορφή τέχνης που προβάλλεται δημόσια και έχει απήχηση στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο και φυσικά στους νέους.

Με τη συνεχή ροή των εικόνων παράγεται το «**είδωλο**», δηλαδή η εικονική και ηχητική αναπαραγωγή του προσώπου-ηθοποιού. Έτσι παράγονται πορτραίτα ανθρώπων και των δύο φύλων, με συγκεκριμένη εξωτερική εμφάνιση και συμπεριφορά, που μπορούν να λειτουργήσουν ως καθρέπτης.

Οι έφηβοι έχουν την τάση να αναπαράγουν τις προβαλλόμενες συμπεριφορές και να αντιγράφουν τις ενδυματολογικές τάσεις των ανθρώπων που θαυμάζουν. Συνήθως επιλέγουν ως πρότυπα ανθρώπους που θαυμάζουν από το οικογενειακό, φιλικό και κοινωνικό τους περιβάλλον. Πολλές φορές όμως επιλέγουν ως πρότυπο κάποιο απρόσιτο πρόσωπο, όπως έναν αστέρα του κινηματογράφου και προσπαθούν να το μιμηθούν με δουλικότητα.

Φάρος τράμπ στον Τσάρλι Τσάπλιν,
της πρωτοπόρου εικόνας της τέχνης.

Εμείς στο σχολείο μας, χρησιμοποιήσαμε ως ομάδα - στόχο για την παρέμβαση, έφηβες της τελευταίας τάξης της δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, και προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε τον κινηματογράφο ως μια μορφή τέχνης που παράγει πρότυπα.

Ως μεθοδολογία χρησιμοποιήσαμε το παίξιμο ρόλων, τον καταιγισμό ιδεών, τον ελεύθερο συνειρμό, την εργασία σε ομάδες, τις εκπαιδευτικές επισκέψεις, τη συλλογή υλικού από εφημερίδες και περιοδικά, τη συμπλήρωση ερωτηματολογίων, τη συζήτηση και ανάλυση άρθρων, τη συλλογή ιστορικών στοιχείων. **Για το σκοπό αυτό:**

- ▶ Επιχειρήσαμε να εξηγήσουμε στις μαθήτριες τον τρόπο λειτουργίας του κινηματογράφου, με τη ροή των εικόνων και την παραγωγή του ειδώλου.
- ▶ Προσπαθήσαμε να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον των μαθητριών για τον κινηματογράφο.
- ▶ Παρακινήσαμε τις έφηβες να παρακολουθήσουν κάποιες ταινίες του παλαιού και σύγχρονου ελληνικού, ευρωπαϊκού και αμερικάνικου κινηματογράφου.
- ▶ Σχολιάσαμε και αναλύσαμε τις ταινίες αυτές ως προς τον τρόπο που προβάλλονται τα δύο φύλα, μέσα από τους ρόλους που υποδύονται.
- ▶ Αναφερθήκαμε στις ιστορικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες της χρονικής περιόδου στις οποίες αναφέρονται οι ταινίες.
- ▶ Παρακολουθήσαμε με τις μαθήτριες την ταινία «**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ**» και σχολιάσαμε τα πρότυπα που προβάλλονται.
- ▶ Επισκεφθήκαμε με τις μαθήτριες έκθεση ζωγραφικής, αφιερωμένη στα διάφορα πρόσωπα της γυναίκας του 20^{ου} αιώνα.
- ▶ Συγκρίναμε τα πρόσωπα της γυναίκας, όπως αυτά προβάλλονται μέσα από τον κινηματογράφο και τη ζωγραφική, και εντοπίσαμε ομοιότητες.
- ▶ Επισκεφτήκαμε την «**ΕΡΓΑΝΗ**» όπου έγινε συζήτηση για την γυναικεία επιχειρηματικότητα με την υπεύθυνη του κέντρου
- ▶ Επισκεφθήκαμε το «**ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**», όπου οι μαθήτριες ενημερώθηκαν για τον τρόπο λειτουργίας του κινηματογράφου και τον τρόπο προβολής των προτύπων.
- ▶ Επισκεφτήκαμε το «**ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**» και ξεναγηθήκαμε στην έκθεση φωτογραφίας αφιερωμένη στη ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ.

- ▶ Αναλύσαμε τις έννοιες «ταυτότητα», «φύλο», «κοινωνικό φύλο».
- ▶ Ξεκαθαρίσαμε τις διαφορές ανάμεσα στις έννοιες «πρότυπο», «ιδανικό», «είδωλο», «ίνδαλμα», «στερεότυπο».
- ▶ Καθοδηγήσαμε τις μαθήτριες να σκεφθούν τους λόγους για τους οποίους κάποιο πρόσωπο μπορεί να επιλεγεί ως πρότυπο.
- ▶ Συζητήσαμε με τις μαθήτριες για θέματα που αφορούν την ισότητα των δύο φύλων (Διαφορά εκπαίδευσης, δομή της ελληνικής κοινωνίας, δικαίωμα ψήφου σε άνδρες και γυναίκες κ.λ.π.).
- ▶ Σχολιάσαμε τη θέση του άνδρα και της γυναίκας στην κοινωνία του 20^{ου} αιώνα.
- ▶ Καταλήξαμε ότι η πατριαρχική οργάνωση της ανθρώπινης κοινωνίας αποτελεί έναν από τους βασικούς λόγους όπου οι μύθοι του κινηματογράφου είναι ανδροκρατούμενοι αλλά γυναικοκεντρικοί.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

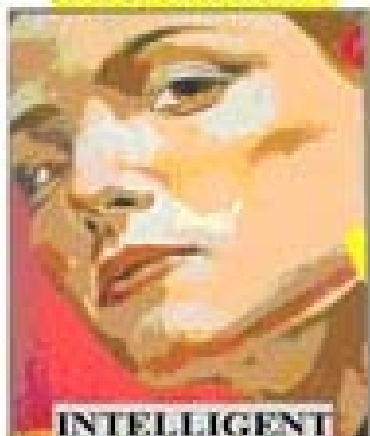
ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΤΟΝ

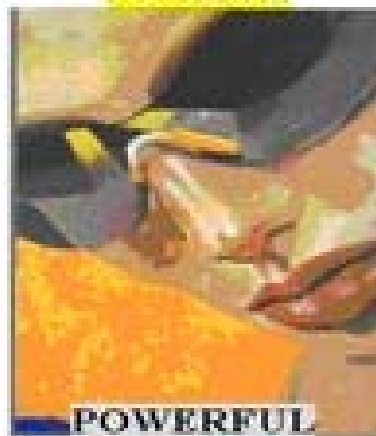
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

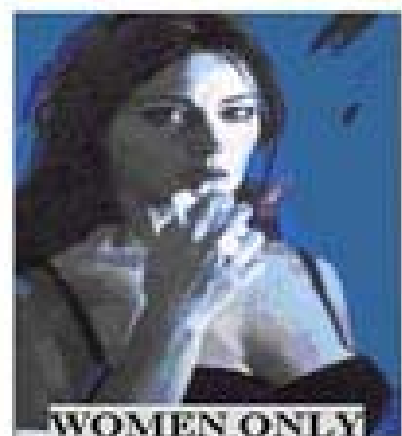
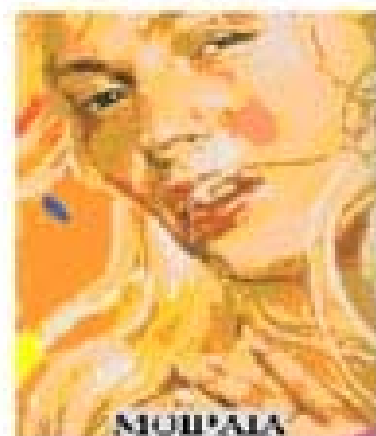
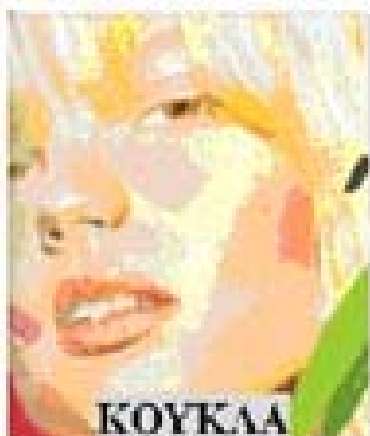
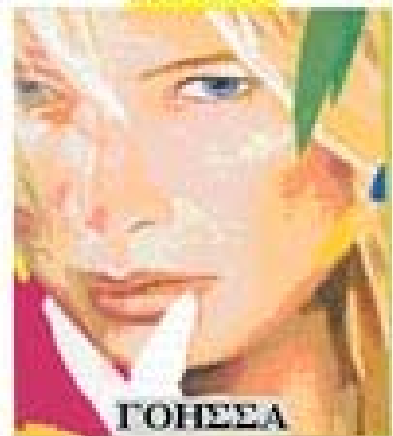
**ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΧΑΡΗ ΛΑΜΠΕΡΤ**

**ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ**

**ΑΠΟ ΤΟ 1960 ΜΕΧΡΙ
ΣΗΜΕΡΑ**

Πώς διαμορφώθηκαν τα πρότυπα στον κινηματογράφο

Στα διάφορα είδη του κινηματογράφου που αναπτύχθηκαν στην ιστορία του αμερικανικού σινεμά (γουέστερν και μετέπειτα γουέστερν σπαγγέτι, πολεμικές ταινίες, φιλμ νουάρ, μιούζικαλ, κωμωδίες, γκανγκστερικές ταινίες, ταινίες τρόμου κ.λ.π.), τα πρότυπα των ανδρών και των γυναικών που παρουσιάζονται, είναι επηρεασμένα από τη δομή της πατριαρχικής κοινωνίας και της διαφοράς της εκπαίδευσης των δύο φύλων.

Από επιστημονικής απόψεως η βιολογική διαφορά της γυναίκας από τον άνδρα την κάνει να είναι διαφορετική από αυτόν. Παραγωγός μητέρα φύση, πηγή της σεξουαλικότητας, τόπος της ανδρικής επιθυμίας, σημείο αρνητικής αξίας, διαφορά και αντικείμενο κοινωνικής ανταλλαγής των ανδρών.

Έρευνα - ανάλυση του Αλέξη Ν. Δερμεντζόγλου στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», στις 6-7 Μαρτίου 2004, με θέμα «Τα πολλά πρόσωπα της σύγχρονης γυναίκας», με αναφορά στις ηρωίδες της μεγάλης οθόνης, που λειτούργησαν ως πρότυπα συμπεριφοράς.

Το σινεμά είδε, ανέλυσε και προώθησε την εικόνα της γυναίκας σε όλες τις φάσεις της ζωής της. Μάνα, εργαζόμενη, καταπιεσμένη, σύζυγος, ερωτικό όνειρο, επιστήμων, καλλιτέχνιδα, συνδικαλίστρια, φαμ-φατάλ, πολιτικός, ακτιβίστρια, δημοσιογράφος αλλά και σατανικό πρόσωπο. Συνήθως άξια να αγαπηθεί αλλά και επικίνδυνη εγκληματίας. Κι ακόμη η γυναίκα στην εργασία, στη σκληρή δουλειά, αυτή που περιπλανιέται για να εξασφαλίσει λίγο γάλα για το μωρό της. Αλλά και η άλλη, η «εικόνα», η κατασκευή, αυτή που θέλει το «σταρ σύστημα». Βασικά ηθοποιός, αλλά και μοντέλο, τραγουδίστρια, όλα για την εικόνα τακτοποιημένα άψογα, αλλά και κάποιες φορές άψυχα. Όμορφες, αιθέριες αλλά και απρόσιτες, απόμακρες, ονειρικές φιγούρες.

Η διαφήμιση μέσω της τηλεόρασης αντιμετώπισε το γυναικείο κορμί ως φετίχ, ένα είδος άψογου συμμετρικού αντικειμένου, προορισμένου τελικά για ηδονοβλεψία.

Τα πρότυπα βέβαια διαμορφώνονται από τα τέλη της δεκαετίας του 20 , όταν η νέα τέχνη του 20^{ου} αιώνα αρχίζει να αναδεικνύει τη γυναίκα .Έχουμε τις ντίβες , τις φαμ-φατάλ.(Μάρλεν Ντήντριχ, Γκρέτα Γκάρμπο, Ίνγκριντ Μπέργκμαν).

Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, οι Αμερικανοί στρατιώτες κρεμάνε πρόχειρα σε μια πινέζα τη φωτογραφία μιας διάσημης σταρ και έτσι διαμορφώνεται η μόδα των λεγόμενων πιν-απ γκερλς.

Η δεκαετία του 50 θέλει το πληθωρικό αμερικάνικο πρότυπο , όπως το εκφράζει η μυθική πλέον **Μέριλιν Μονρόε**, η **Τζέην Ράσελ** , η **Τζίνα Λολομπριτζίτα** και η **Σοφία Λόρεν**. Η Μπριζίτ Μπαρντό, λανσάρει τον τύπο της γατούλας.

Οι δεκαετίες του 60 και του 70 προσφέρουν ως πρότυπα ομορφιάς ενεργειακά πρόσωπα, πολύ εντυπωσιακά και δυναμικά.

Στη δεκαετία του 80 προτείνονται πρότυπα πιο καθημερινά .Ξεχωρίζουν η **Κάθλιν Τέρνερ** και αργότερα η **Τζούλια Ρόμπερτς**, ως το κορίτσι με το γλυκό χαμόγελο.

Στα 1991 εμφανίζεται η τελευταία μοιραία γυναίκα μέχρι στιγμής, με τη λάμψη της όμως να σβήνει σχετικά σύντομα. Είναι το περιβόητο «Βασικό ένστικτο» και η **Σάρον Στόουν**, που εντυπωσιάζει με την περιβόητη στάση με το σταυροπόδι. Μια μυστηριακή , φονική, σεξουαλική μηχανή.

Στον Ευρωπαϊκό Κινηματογράφο ξεχωρίζουν η μελαγχολική, γλυκιά και αριστοκρατική **Ρόμι Σνάνιντερ** και η διαβολική **Ιζαμπέλ Αντζανί**.

ΓΥΝΑΙΚΕΛΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η θέση της γυναίκας στις περιπέτειες του Χόλλυγουντ.

Η σκιαγράφηση των γυναικείων ρόλων συχνά πραγματοποιείται στην παγίδα των ετικετών. Η δράση αναγνωρίζεται ως αποκλειστικό προνόμιο του ανδρικού φύλου. Η λυγερή κορμοστασιά, η δυναμική αποφασιστικότητα, η διανοητική ανωτερότητα και η αποπνικτική αύρα του ερωτισμού αποκαλύπτουν την απροκάλυπτη δύναμη του γεννητικού φύλου της γυναίκας που διοικείται από άντρες για να αναδείξει άντρες (περιπέτειες στο Χόλλυγουντ).

Στα φιλμ- νουάρ, η γυναίκα έμοιαζε πάντα ανυπεράσπιστα, για να αποδειχτεί στη συνέχεια μοιραία δύναμη που κινούσε τα νήματα. Γυναίκες αράχνες, γυναίκες επικίνδυνες αντιπαραβάλλονται με τη χυμώδη πληθωρικότητα των ζουμερών κορμιών των *pin-up girls*, ή τη ροδομάγουλη χαρά της μεσοαστής κοπελίτσας, η οποία έθετε ως ύψιστο στόχο της ζωής της να τυλίξει και ίσως να πνίξει στην αστραφτερή αθωότητα των τουλιών του γάμου τον εκάστοτε υποψήφιο γαμπρό.

Το γαλλικό φιλμ - νουάρ, διαθέτει ένα βασικό κώδικα αιχμής. Είναι μισογυνικό. Οι γυναίκες είτε εκλείπουν είτε έχουν διακοσμητικούς ρόλους. Δεν είναι «φαμφατάλ», αλλά αδύναμα εξαρτημένα πλάσματα που μετατρέπονται σε βόμβες-παγίδες για τους αρσενικούς. Είναι βαθιά ανασφαλείς, που επιζητούν να παγιδευτούν με τους άντρες στο ίδιο κλουβί.

Στο γουέστερν σπαγγέτι, που χρονολογικά ακμάζει σχεδόν ταυτόχρονα με το είδος «Τζέιμς - Μπόντ», οι γυναίκες μεταχειρίζονται για περιστασιακή χρήση στο οδοιπορικό των ανδρών. Η γυναίκα, ως περιστασιακό όργανο ηδονής, ως φυλακισμένη και αγωγός σεξ, ως νεκρή και βιασμένη, ως άπιστη, ως νεκρή τρυφερή μνήμη, ως παίγνιο για χαβαλέ και λήθη.

Αντρικά πρότυπα

Ο ρόλος του γυναικοκατακτητή με την αρρενωπή στάση, την φαλλικότητα και τη γεννητική αντρική σεξουαλικότητα, είναι ρόλοι που κατ' εξοχήν αποδίδουν οι άνδρες ηθοποιοί από τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας του star system (1920 και εντεύθεν).

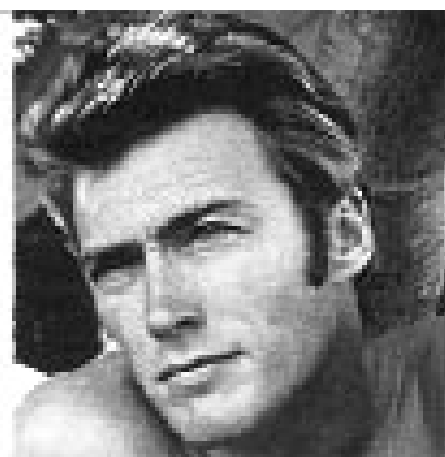
Πολλοί επιχείρησαν να διερευνήσουν το φαινόμενο Τζέιμς Μπόντ κοινωνιολογικά, αισθητικά ιστορικά, ιδεολογικά, πολιτικά. Ο **Σον Κόνερι**, ιδανικός ενσαρκωτής του 007, είναι ένας τυπικός τζέντλεμαν. Νέος, ωραίος, σέξι, ανεξάρτητος, γκομενιάρης, άτρωτος και αλάνθαστος, ερχόταν σε τέλεια δυσαρμονία με την κρατούσα αντίληψη, που υπαγόρευε «υποταγή, υποκρισία, υπόγεια δράση, καλές προσόψεις, αποκρύψεις». Εξέφρασε την απόλυτη αρσενική φαντασίωση για τις γυναίκες. Να είναι πλήρως υποταγμένες ερωτικά, αλλά και εύκολα αναλώσιμες. Η απόλυτη ανδρική φαντασίωση είναι τελικά πάθος και έλξη για τη γυναίκα άνευ ορίων.

Το στυλ, η εκφορά του λόγου και το ύφος έκαναν τον **Μάρλον Μπράντον** «σκληρό» αντρικό πρότυπο. Δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από την εποχή που προβαλλόταν ο «Νόνος». Κοίταξε με φονικό βλέμμα και χαστούκισε τον ανιψιό του που κλαψούριζε μπροστά του, και του είπε: «μπορείς να αρχίσεις να φέρεσαι σαν άντρας».

Ένα άλλο «σκληρό» και «αρρενωπό» αντρικό πρότυπο, υπήρξε και ο **Κλίντ Ήσγουντ**, στις περιπέτειες του Χόλλυγουντ.

Ο **Τζέιμς Ντιν**, αν και «εύθραυστος» για την εποχή του, είχε τον αέρα του αρσενικού που είναι γεννημένος κυνηγός.

Νέα αντρικά και γυναικεία πρότυπα

Όσο αφορά το σύγχρονο κινηματογράφο, τα πράγματα αλλάζουν. Οι άνδρες εμφανίζονται ως «βαρεμένοι», παρατημένοι, ολίγον θηλυπρεπείς-παραπαίουν όλοι τους στα «Σταυροδρόμια της ψυχής», αναζητώντας απεγνωσμένα τη θεία χάρη, τη λύτρωση, την ανάνηψη. Μετά την καταγραφή της απουσίας γυναίκας, το σύγχρονο αμερικάνικο σινεμά κρίνει με ανελέητο τρόπο τους αρσενικούς του 2000. Προσφέρει μια καθόλου φωτογενή και κολακευτική αντίληψη γι' αυτούς και δεν προσδιορίζει αν δίνει άλλοθι και σε ποιόν ή απλώς αποτυπώνει αγεφύρωτες σχέσεις και θρυμματισμένες επαφές. Οι άνδρες λοιπόν περισφίγγονται από την κοινωνική τανάλια συνεχώς και υποκύπτουν. Αντιστέκονται σθεναρά βέβαια αλλά πέφτουν ο ένας μετά τον άλλον. («ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ», Αλέξης Ν. Δερμεντζόγλου).

Το κινηματογραφικό πρότυπο του άντρα πολεμιστή, είτε στο πεδίο των μαχών είτε στον κοινωνικό στίβο, φαίνεται να έχει ξεθωριάσει. Ακόμη και στις ταινίες δράσης, οι παραγωγοί δεν κρύβουν πλέον την προτίμησή τους για τις θηλυκού γένους ατσάλινες ηρωίδες.

Τα περισσότερα στερεότυπα γύρω από την αντρική συμπεριφορά θεωρούνται πλέον ξεπερασμένα. Σήμερα οι άντρες ηθοποιοί βάζουν εύκολα τα κλάματα, νιώθουν ανασφάλεια και φόβο, μιλούν για τα συναισθήματά τους, λιποθυμούν, καταρρέουν. Οι σκληροί άντρες βλέπουν εφιάλτες στα όνειρά τους και δε διστάζουν να το ομολογήσουν. Μέχρι και αποτρίχωση με χαλάουα κάνει στα πόδια του το μέχρι πρότινος πρότυπο σκληρού άντρα, ώστε να κερδίσει την εύνοια των γυναικών (**«Αυτό που θέλουν οι γυναίκες»**). Με άλλα λόγια, αναγκάζονται να κάνουν όλο και περισσότερες υποχωρήσεις ώστε να εναρμονίζονται στα μεταβαλλόμενα ήθη.

Αντίστοιχα και ο σύγχρονος αγγλικός κινηματογράφος δίνει γερά κτυπήματα στα πρότυπα του «σκληρού αρσενικού», άνεργοι εργάτες εκμεταλλεύονται το σώμα τους και κάνουν στριπτίζ. (**«Άνδρες με τα όλα τους»**).

Και τα πρότυπα της γυναίκας αλλάζουν στο σύγχρονο κινηματογράφο. Η **Αντζελίνα Τζολί** ενσαρκώνει τη σύγχρονη γυναίκα, μηχανή και όπλο μαζί, μορφή κόμικς στην κυριολεξία , ως **Λάρα Κρόφτ**.

Αντίστοιχα η γυναίκα που διεκδικεί ,που αναρριχάται ,που πετυχαίνει, στον επαγγελματικό , κοινωνικό και ερωτικό στίβο, βρίσκει το κινηματογραφικό της ισοδύναμο. Ειδικά στο σεξουαλικό παιχνίδι, η γυναίκα δεν περιορίζεται απλώς στο να κάνει το πρώτο βήμα, αλλά επιβάλλει νέους κανόνες, καταργώντας τους παλιούς. Οι γυναίκες δεν έλκονται από μεγαλύτερους στην ηλικία άντρες, αλλά προτιμούν τους συνομήλικους ή τους νεότερους τους.

Ελληνικός κινηματογράφος

Δεκαετία του 50

Στον ελληνικό χώρο, το μελόδραμα και η φαρσοκωμωδία αποτελούν τα δύο μεγαλύτερα σε όγκο και απήχηση κεφάλαια του κινηματογράφου.

Στο μελόδραμα μια σειρά ηθοποιών τυποποιείται και καθιερώνεται στους ρόλους της παραστρατημένης παρθένας, του εξώγαμου παιδιού της δυστυχισμένης μάνας, του άπιστου εραστή, του κακού πατέρα.

Στη φαρσοκωμωδία μια γενιά σπουδαίων ελλήνων κωμικών, χάρη στο πηγαίο ταλέντο τους, επιβίωσαν στο χώρο (Βασιλειάδου, Ρίζος, Χατζηχρήστος, Ηλιόπουλος, Φωτόπουλος, Μακρής, Παπαγιαννόπουλος, Κωνσταντάρας κ.λ.π.).

Δεκαετία του 60

Από τον όγκο του ελληνικού κινηματογράφου διακρίνουμε κάποια επιμέρους συμβάντα, που όσο μικρά και αν είναι, δεν παύουν να είναι φαινόμενα που συνθέτουν τη μικρή πολιτιστική ιστορία του κινηματογράφου μας. Ενδεικτικά αναφέρουμε το «Ποτάμι»(1960)του Νίκου Κούνδουρου, το κλασσικό φιλμ νουάρ «Έγκλημα στα παρασκήνια» του Ντίνου Κατσουρίδη. Ο Σακελάριος με τη Βουγιουκλάκη στην «Αλίκη στο Ναυτικό».Ο Γιάννης Δαλιανίδης με τις κωμωδίες του «Το αγόρι που αγαπώ», «Το κοροϊδάκι της δεσποινίδας», «Κρουαζιέρα στη Ρόδο», και την αισθηματική κομεντί «Χριστίνα».Ο έρωτας του Ντασέν για τη Μελίνα, τον φέρνει στην Ελλάδα με το «Ποτέ την Κυριακή».

Στη δεκαετία του 70 από το ένα άκρο έχουμε την «Υπολοχαγό Νατάσσα», και από την άλλη την «Αναπαράσταση» του Αγγελόπουλου, ένα βαρύ φιλικό τελετουργικό του Θανάτου της ρημαγμένης ελληνικής επαρχίας, ταινία που οριοθετεί την νέα εποχή του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου. («ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙΡΟΥ»,Γιάννης Σολδάτος)

Επίλογος

Έχουμε ξεκινήσει τη μακριά αργή και επίπονη πορεία διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας. Μέχρι τώρα πολεμούσαμε για να μας αντιμετωπίζουν με τον ίδιο τρόπο , όπως και τους άνδρες. Προσπαθήσαμε να πετύχουμε την ισότητα. Έτσι αγωνιστήκαμε για το δικαίωμα στην εκπαίδευση, το δικαίωμα της ψήφου, το δικαίωμα να ορίζουμε το σώμα μας, το δικαίωμα της ίσης αμοιβής για ίση εργασία.

Η νέα γενιά έχει το προνόμιο να μεγαλώνει σε μια περίοδο ραγδαίων εξελίξεων και να αντιμετωπίζει έναν καταιγισμό εικόνων. Δε θα πρέπει όμως να είμαστε παθητικοί δέκτες.

Αν είναι αλήθεια ότι «Μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις» πρέπει να υποψιαζόμαστε ότι η εικόνα μπορεί να είναι χίλιες φορές πιο παραπλανητική, όπως αναφέρει και ο Αντώνης Κιούκας, από τη Διεύθυνση του εκπαιδευτικού προγράμματος «Τάμε σινεμά»

Αν στόχος μας είναι να πετύχουμε στην καριέρα ή στη ζωή μας , σημασία έχει να επιλέξουμε συνειδητά και προσεκτικά τα παρόντα και τα μελλοντικά πρότυπα, επιλέγοντας επιθυμητούς τρόπους συμπεριφοράς μέσα από τα κανάλια της επικοινωνίας, της τέχνης, της οικογένειας , της εκπαίδευσης . Σημασία έχει πώς θα μπορέσουμε να διδάξουμε τους έφηβους να επιλέγουν τα πρότυπα. Να επιλέγουν δηλαδή ένα πρόσωπο ή μια κατάσταση και να τα χρησιμοποιούν ως παράδειγμα, άλλοτε προς μίμηση και άλλοτε προς αποφυγή.

**ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ
ΒΟΗΘΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ**

**ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ
ΒΟΗΘΩΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΟΚΟΜΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ**

**ΜΑΘΗΤΕΙΣ ΤΟΥ Β' ΚΥΚΛΟΥ
ΒΟΗΘΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ**

ΑΔΑΜ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
ΑΙΒΑΣΙΔΟΥ ΑΝΝΑ
ΑΝΙΟΓΚΑΜΑΤΑΔΑΧΗΝΗ
ΒΟΥΤΙΟΥΚΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΓΟΥΛΙΟΥ ΦΑΝΗ
ΕΡΤΣΙΔΟΥ ΒΕΡΟΝΙΚΑ
ΕΥΕΤΡΑΤΙΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΙΣΑΚΙΔΟΥ ΑΝΝΑ
ΚΑΡΑΤΣΑΒΑΡΒΑΡΑ
ΚΑΡΥΘΙΔΟΥ ΕΛΙΑΝΑ
ΚΑΞΙΜΙΔΗ ΕΛΕΝΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΚΥΡΗΝΤΣΗ ΝΤΑΝΙΕΛΑ
ΝΤΟΤΣΗ ΑΝΝΑ
ΟΒΑΝΝΕΛΑΝΤΑΤΣΕΚ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΠΑΥΛΙΔΟΥ ΟΥΓΙΑ
ΠΟΥΛΧΡΟΝΙΔΗ ΕΛΕΟΝΟΡΑ
ΣΥΤΣΕΡΙΟΥ ΦΑΝΗ
ΤΣΙΡΠΑΡΗΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΤΣΙΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΧΟΛΙΔΟΥ ΑΝΝΑ
ΧΡΙΣΤΙΝΙΔΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

**ΜΑΘΗΤΕΙΣ ΤΟΥ Β' ΚΥΚΛΟΥ
ΒΟΗΘΩΝ ΠΡΟΒΟΛΗΤΙΚΩΝ**

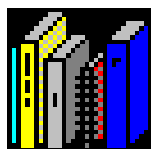
ΑΓΓΟ ΦΥΛΑΚΑ ΕΥΓΕΝΙΑ
ΓΚΙΟΥΛΕΜΕ ΑΝΝΑ
ΣΤΑΛΟΥ ΣΟ ΦΛΑ
ΣΟΥΤΑΑΤΣΕΚΗ
ΕΛΛΙΔΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΚΑΛΑΤΣΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΡΑΒΑΝΑ ΕΛΛΑΡΟ
ΜΑΚΑΒΟΥ ΑΝΝΕΤΑ
ΜΑΤΣΑΚΑ ΕΛΕΝΗ
ΜΑΥΡΟΜΑΤΘ ΟΥΓΙΟ
ΜΟΥΡΑΤΙΔΟΥ ΣΟ ΦΛΑ
ΟΡΤΙΑΝΤΣΗ ΕΛΙΝΟΥΚΗ
ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΟΥΟΑΝΝΑ
ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
ΣΕΜΕΡΤΣΙΔΟΥ ΑΓΑΝΗ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ
ΤΣΑΜΤΣΙΔΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΤΣΙΟΥΤΑΝΗ ΣΟ ΦΛΑ
ΦΑΡΦΟΛΟΕΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΑ
ΧΑΚΙΛΑΚΡΙΣΗ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.** Γ.Γ.Ν.Γ., Οι νέοι του καιρού μας-Αξίες, στάσεις κι αντιλήψεις της ελληνικής νεολαίας (1997-1999), Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2000.
- 2.** «Έρωτας, ψυχολογία και αισθητική στο χολιγουντιανό σινεμά», Θόδωρος Σούμας, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 3.** «Νύχτες με πανσέληνο», Αλέξης Ν. Δερμεντζόγλου, Εκδόσεις Ερωδός.
- 4.** «Ένας άνθρωπος παντός καιρού», Γιάννης Σολδάτος, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 5.** «Από τη σκηνή στην οθόνη», Κων. Κυριάκος, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 6.** «Η κωμωδία», Στάθης Βαλούκος, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 7.** «Κινηματογράφος και Διαφορετικότητα / Ερωτισμός», Κων. Κυριάκος, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 8.** «Η γυναίκα στον Κινηματογράφο», Νίκος Κολοβός, Εκδόσεις Αιγόκερως.
- 9.** «Η ιστορία του Κινηματογράφου», Douglas Gomery, Εκδόσεις Έλλην.
- 10.** «Ο ΜΥΘΟΣ της ισότητας», Kerry Chater και Roma Gaster, Εκδόσεις Φυτράκης.
- 11.** «Η ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου», Τόμος Γ', Γιάννης Σολδάτος, εκδόσεις Αιγόκερως

12. Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», έρευνα - ανάλυση του Αλέξη Ν. Δερμεντζόγλου.
13. Περιοδικό «Έψιλον», άρθρο του Δημήτρη Τζιαντζή.
14. Περιοδικό «Πάμε σινεμά», Μάιος 2003
15. **ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΕΞΙΚΟ ΕΝΝΟΙΩΝ**, Φώτη Χατζηθωμά , Εκδόσεις Φίλιππος, Θεσσαλονίκη 1996.
16. **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ**, Τεγόπουλος - Φυτράκης , Δέκατη Τρίτη Έκδοση, Εκδόσεις Αρμονία Α.Ε.
17. **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (1770-2000)** , Τόμος 5, Εκδόσεις Ελληνικά γράμματα.
18. **ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (1770-2000)** , Τόμος 7, Εκδόσεις Ελληνικά γράμματα.
19. **«ΠΡΟΣΩΠΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ - ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ»**, ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, Χρυσή Ιγγλέση, Ε' έκδοση, Εκδόσεις Οδυσσέας.

20.

Polylex.exe